

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11.
:: :: II. emelet 216.) fogad el. :: ::

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr Emil Unger.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11 II. 216. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

HALÁSZAT—(FISCHEREI)

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víz tisztító Kísérleti Állomás

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSENDER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

TARTALOM: Rendelet. — Halastavak termelési viszonyainak vizsgálata. *Dr. Hirsch Ferenc.* — Társulatok. — Egyesületek. — Ujdonságok. — Vegyesek. — Árjegyzések. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: — Verordnung über die Schonzeit. — Untersuchungen der Produktionsverhältnisse der Fische. — Gesellschaften und Vereine. — Neuigkeiten. — Fischpreise. — Annoncen.

M. kir. földművelésügyi miniszter.
71.400/1939. szám.
VI. B. 2.

Tárgy: Az 1939. évi általános halászati tilalmi idő megállapítása.

Valamennyi vármegye alispánjának, törvényhatósági joggal felruházott város polgármesterének és Budapest székesfőváros polgármesterének.

Értesítem ^{Alispán} Polgármester urat, hogy az 1925. évi XLIII. t.-c. 10. §-ában gyökerező jogomnál fogva az 1939. évi általános halászati tilalmat az ország összes nyíltvizeire elrendelem és annak tartamát f. évi május 1-től május hó 27-ig bezárólag terjedő 27 napban állapítom meg. Ezen idő alatt nyíltvízből halat fogni nem szabad.

E rendelkezésem alól kivételt képez a Duna folyamnak 1852.8—1861.8 km. közti és egyéb kisebb vízfolyásoknak a magyar-szlovák országhatárt képező szakasza, melyekre vonatkozólag az általános halászati tilalmi idő a magyar királyság és csehszlovák köztársaság között létrejött korábbi egyezmény alapján április 1-től május hó 30-ig fog tartani.

Valamely vízfolyásnak országhatárt képező szakasza alatt azon folyómederrészt kell érteni, ahol a két ország közötti határvonal a vízfolyás közép vagy sodorvonalára esik.

A Duna folyamnak országhatárt jelentő szakaszán a teljesen magyar területre eső és a szabályozási művekkel a főmedertől elválasztott mellékágai nem esnek fenti rendelkezés alá és ezeken az általános halászati tilalmat ugyancsak május 1-től május hó 27-ig terjedő időben kell megtartani.

Az első bekezdésben elrendelt tilalom alól kivételnek:

1) a Duna, Dráva, Mura, Tisza, a dunai és tiszai holtágak, Fekete- és Fehérkörösök, a Maros és egyéb kisebb vízfolyásoknak a magyar-jugoszláv és magyar-román határt alkotó szakaszai, melyekre nézve az általános halászati tilalom nem vonatkozik.

2) A Velencei tó, melyre vonatkozólag az általános halászati tilalom azzal a megszorítással áll fenn, hogy az általános

tilalmi idő alatt kizárólag csak síkvízen húzóhálóval szabad halászni. Minden más halászási mód tilos.

3) A Ferenc csatorna magyar szakasza, melyre nézve az általános halászati tilalom nem vonatkozik,

4) a Balaton, melyre vonatkozó üzemtervszerű halászati tilalom április hó 1-től 30-ig tart.

5) A sebes- és szivárványos pisztrángra vonatkozólag a halászati törvények végrehajtása tárgyában kiadott 9500/1926 sz. rendeletem 21. §-ában elrendelt tilalmi idő van érvényben, mely szerint a sebespisztrángot október hó 1-től január hó 15-ig, a szivárványos pisztrángot pedig március hó 1-től április hó 30-ig nem szabad fogni.

Felhívom ^{Alispán} Polgármester urat, hogy fentiekről a hatáskörébe tartozó halászati társulatokat, illetékes főszolgabírákat, valamint a halászat ellenőrzésére hivatott összes közegeket haladéktalanul értesítse.

Budapest, 1939. március 23-án. A miniszter rendeletéből: *Nusser s. k.* miniszteri osztályfőnök.

Halastavak termelési viszonyainak vizsgálata.

Írta Hirsch Ferenc dr.
okl. mezőgazda. (Folytatás.)

A IV. sz. tóban az abszolút takarmányegység 3.39 volt. Meg kell említenem, hogy az abszolút takarmányegység kiszámításánál nem tudtam tekintetbe venni a trágyázás hatását, pedig ez lényegesen javítólag hatott.

A terméseredményekre vonatkozó irodalmi adatokat nem közlöm, mert ezek majdnem mind a legkülönbözőbb takarmányegység alapján kiszámított természetes hozamokon alapulnak és még összehasonlításokra sem alkalmasak.

Alább közlöm a két kísérleti tó összes adatairól készült általános kimutatást 1932-től kezdve:

A telelők leírása.

A halakat a lehalászás után mindaddig, míg elszállításukra sor került „telelők“-nek nevezett 27 m hosszú, 7 m széles és 1·2 m mély kiásott medencében rakártottuk. Kivétel az ivadék, amelyet egy kisebb — másfél holdas — tóban szoktunk teletetni, egyrészt mivel itt természetszerű viszonyok között jobban védve vannak fertőző betegségek ellen, másrészt pedig táplálékot találnak. Egy telelőben általában 40 q piaci pontyot szoktunk elraktározni, szükség esetén, rövid időre, azonban többet is lehet beletenni. A telelők egész nyáron át szárazon álltak és csak közvetlenül a lehalászás előtt töltöttük meg őket vízzel. Tavasszal a telelőket kiürülésük után egyenként 50 kg. égetett pormésszel fertőtlenítettük.

A telelők az I. sz. tó táplálécsatornájából nyerik vizüket, amely az elosztócsatornából egy ráccsal ellátott kúrtón át, felülről ömlik be. A víz a telelőkben barátságosilepek segítségével bocsátható le, egy gyűjtőcsatornán át pedig újra visszajut az I. sz. tó táplálécsatornájába. A telelőkön, amikor ezekben hal van, állandóan erősen áramlik át a víz.

A telelők vizének hőmérsékletét üzemben tartásuk alatt három ízben mértem és a következő értékeket találtam: 1936. nov. 7-én a telelők vizének hőmérséklete 10·1 C fok volt 1937. jan. 10-én „ „ „ „ 1·0 „ „ „ 1937. apr. 5-én „ „ „ „ 8·1 „ „ „

A telelők vizének oxigéngáz tartalmát szintén három ízben határoztam meg és az utolsó két meghatározás alkalmával külön mértem az oxigéntartalmat a felszínen és külön a fenéken, amikor is egészen eltérő értékeket találtam. A fenékről úgy vettem vízmintát, hogy a rendes Winkler-féle oxigén-palackot, megterhelve, zsinegen lebecsátottam a fenékre, miután nyílását zsinegre kötött parafadugóval zártam el. Amikor éreztem, hogy az üveg feneket ér, a dugót a rákötött zsineg segítségével kirántottam, megvártam, míg az üveg vízzel megtelik (a felszálló légbuborékok szolgáltak útmutatóul) és azután óvatosan felhúztam.

A telelők vizének oxigéntartalma következőképpen alakult:

		1937.		
		I. 10.	III. 19.	IV. 5.
1. sz. telelő	oxigéntartalma	alul — cm ³ .	alul — cm ³ .	alul — cm ³ .
	felül	6·6	—	5·2
2. „	alul	—	—	—
	felül	6·6	—	—
3. „	alul	—	2·5	—
	felül	6·7	4·1	—
4. „	alul	—	2·9	5·3
	felül	6·8	3·6	5·4
5. „	alul	—	5·5	—
	felül	6·6	5·7	—

Az első mérés eredménye azt mutatja, hogy az egyes telelők vizében kb. egyforma mennyiségű oxigéntartalom volt (akkor még egyformán volt bennük hal). A második mérésnél már lényegesen kevesebb oldott oxigént találtam, ekkor ugyanis egyrészt már melegebb volt a víz, tehát kevesebb oxigén tudott benne oldódni, másrészt pedig a halak életműködése is megélnélt. Igen fontos megfigyelés az alsó vízrétegnek sokkal alacsonyabb oxigéntartalma, aminek oka, hogy a víz a telelőkbe felül folyt be és szintén felül folyt ki, tehát mindig csak a felső vízréteg cserélődött ki, pedig a halak túlnyomó része éppen a telelők fenekén szokott tartózkodni. Feltevésem helyességét igazolják az 5. sz. telelő adatai, amely 1937. március 19-én, közvetlenül a mintavétel előtt lett vízzel megtöltve és amelyben alig mutatkozott eltérés a felső és alsó vízréteg oxigéntartalma között. Az utolsó mintavételnél sem találtam nagy eltérést a

felszín és a fenék oxigéntartalmában, mert ekkor már csak igen kis mennyiségű hal volt a telelőben (1—2 q).

A tenyészhalak kiválasztása.

A tógazdának az a célja, hogy gyorsan növe, takarmányt jól értékesítő és kórokokkal szemben ellenállóképes állományra tegyen szert. Miután pedig az állomány öröklődő tulajdonságait a tenyészegyedektől nyeri, arra kell törekedni, hogy a tenyészhalak ennek a három követelménynek megfeleljenek, és azonkívül a piac mindenkori kívánalmait is kielégítsék. A piaci kívánalmakhoz való alkalmazkodást utoljára említettem, pedig talán ez a legfontosabb és nem ritkán ellentétben van az előbbi három tulajdonság valamelyikével. Így pl. — amint a 2. fejezetben már említettem — újabban Magyarországon a hosszúkás alakú (nagyobb profilindexű) halakat szívesebben vásárolják, tehát a tógazdaságok kénytelenek nyúltabb alakú pontyokat tenyészteni, pedig ezek lassabban fejlődnek és a takarmányt sem értékesítik olyan jól, mint a zömökebb testalkatúak. Hasonlóképpen a közönségnek a zsíros haltól való idegenkedése kényszeríti a tógazdákat, hogy olcsó kukorica helyett drágább takarmányfeleségekkel táplálják halaikat.

A kísérleti tógazdaság tenyészhalait két éves korban szoktam ősszel lehalászáskor kiválasztani, még pedig mindig valamelyik sűrűn népesített tóból. Ugyanis abból a feltevésből indulok ki, hogy a sűrűn népesített tóban, amely egyedek konkurrens társaikat súlyban elhagyják azok amellet, hogy meg van bennük a gyors fejlődőképesség faktora, élelmesek is és hajlandók a több táplálék megszerzésével járó munkát elvégezni. Tehát meg van a remény, hogy ezeket a kedvező tulajdonságokat ivadékaikra is át fogják örökíteni. A tenyészegyedek kiválasztásánál arra törekedtem, hogy a piac által megkívánt profilindex mellett a legkisebb keresztmetszetindexű halakat tartsam meg. Amellet ügyeltem, hogy a fej a testhez viszonyítva lehetőleg kicsi legyen (a fogyasztás szempontjából ez kisebb értékű).

A tenyészegyedeket — éppen úgy, mint az ivadékokot — nem telelőkben tartjuk télen át, hanem az ivadékkal együtt egy kisebb tóban (VI. sz. tó). Tavasszal nyújtótóba kerülnek (itt nem lehet őket elcserélni) és a következő évben már tenyésztésbe vehetők. Gyakran előfordul, hogy már a két éves tenyészegyedek leívnak, ami ellen úgy lehetne védekezni, hogy ivar szerint elkülönítve másik-másik tóba helyezném őket, de mivel az ivadék mindig kifogástalan volt, ezt nem tartottam szükségesnek.

A tenyészhalakat tavasszal később helyezem ki a tavakba, mint az ivadékokot és a kihelyezés időpontját mindig a víz felmelegedésének mértéke szabja meg. Egy törzset általában három tejes és két ikrás pontyból szoktam összeállítani, de inkább eltérek ettől az aránytól, semhogy erősen heterogén vagy más okból kifogásolható egyedek kerüljenek egy törzsbe.

Miután 1931. óta mindig a saját nevelésű anyagból kerülnek ki a tenyészegyedek, rokontenyésztés is gyakran előfordulhat (egyedi jelzés hiányában biztosan nem lehet tudni), de ennek semmi hátrányát sem tapasztaltam.

A halhús szárazanyagtartalmának meghatározása.

Miután a halhús tápláléértékére annak szárazanyagtartalmából következtetni lehet, erre vonatkozólag is végeztem vizsgálatokat. Magyarországon — tudtommal — ezideig csupán Lindmeyer Antal végzett ily

rányú vizsgálatokat és az ő eredményeiből közlöm a következő adatokat:

pontyhús szárazanyagtartalma:	26·62%
” ” ” ”	31·68%
” ” ” ”	29·24%
” ” ” ”	36·08%

A halhús szárazanyagtartalmának meghatározását a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Állattenyésztési Intézetének laboratóriumában végeztem a következő módon. A halakat pikkelyeiktől megtisztítottam, az úszókat levágtam, majd hasukon felenszve eltávolítottam az összes belső szerveket (ezek a fogyasztás szempontjából értéktelenek). Ezután a halat oldalára fektetve levágtam a fejet és a fej mögött egy kb. 10 cm széles szeletet, amelyet azután közönséges rúsdarálón háromszor megdaráltam (bőrrel és csontokkal együtt). A megdarált húst alaposan összekevertem és ebből vettem két mintát, amelynek szárazanyagtartalmát (súlyállandóságig szárítva) négy tizedesnyi pontossággal meghatároztam és a két eredmény átlagát fogadam el. Öt tükrös és három pikkelyes hal húsának szárazanyagtartalmát határoztam meg és a következő eredményeket kaptam:

tükrös ponty húsának szárazanyagtartalma:	33·3933%
” ” ” ”	31·5702%
” ” ” ”	26·3318%
” ” ” ”	38·6122%
” ” ” ”	31·3552%
pikkelyes, ” ” ” ”	33·9034%
” ” ” ”	36·3036%
” ” ” ”	32·8424%

Tehát a halhús szárazanyagtartalma 26·3% és 38·6% között ingadozott. A tükrös és pikkelyes pontyok húsának szárazanyagtartalmában nem találtam különbséget.

Összefoglalás.

Munkám végeztével, mielőtt annak eredményéből következtetéseket vonnék le, meg kell állapítanom azt a tényt, hogy a két kísérleti tó közül a IV. sz. adta a nagyobb termést (8·9%-al) amellelt, hogy ebben a tóban a halak kevesebb takarmányt fogyasztottak és ezt jobban értékesítették. Tehát ez mutatkozott „jobb” tónak. Mivel a mesterséges tényezők mindkét tó számára azonosak voltak, a különbség okát a természeti viszonyok eltérő voltában kell keresni.

A tavak nagyságát illetőleg a kisebb tó mutatkozott „jobb”-nak.

A tavak népesítésénél azt találok, hogy a „jobb” tó sűrűbb népesítést bír el, sőt azt gazdag természetes táplálékának kihasználása érdekében meg is kívánja.

A tóvíz keménységének vizsgálatánál a „jobb” tó vizében kevesebb összes keménységet és kevesebb Ca-keménységet találtam.

A hidrogénion-concentratióban nem találtam a két tó vize között eltérést.

A hálóplankton mennyisége a „jobb” tóban egész yáron át mindig (többszörösen) meghaladta a „gyen-ebb” kísérleti tót. Tóvirágzás alkalmával mindkét tóban igen csekély mennyiségű hálóplankton volt. A nannoplankton mennyisége a két tóban felváltva volt nagyobb és kisebb, de ez az eredmény a mérések pontatlansága miatt nem megbízható. A háló- és nannoplankton minőségében nem találtam eltérést, csak azt tudtam megfigyelni, hogy a „jobb” tóban a mérések háromnegyed részénél kevesebb fajt találtam (ha a mennyiség nagyobb is volt).

A két tó vizének hőmérséklete között nem találtam nagyobb eltérést, habár a „jobb” tó vizének hőmérséklete erősebben ingadozott, de ennek oka a kisebb vízmennyiség volt. Mindkét tó vizének hőmérséklete általában a napi (napon mért) maximális hőmérsékletet igyekezett követni, természetesen a nagyobb kilengések mellőzésével.

A csapadék általában lehűtötte a vizet.

A víz oxigéngáz tartalmában mindig volt eltérés a két tó között és ha a szabályos különbség nem is mutatkozott, a mérések túlnyomó része szerint a „jobb” tó vizében több oxigén volt oldva, amit a nagyobb mennyiségű plankton erősebb asszimilációjának lehet tulajdonítani.

A „jobb” tó, kat. holdanként, a másik tóban megetetett abraknak kb. csak kétharmad részét fogyasztotta el és ezt sokkal jobban (1·66 : 1·88) értékesítette. A kedvező takarmánygyűthetők létrejöttét a bőséges trágyázás is erősen elősegítette, de ennek mértékét csak külön kísérlettel lehetne megállapítani. A megelőző évek adataiból az derül ki, hogy minél nagyobb mennyiségű takarmányt fogyasztottak el a halak, azt annál rosszabbul értékesítették.

A próbahalászatok eredményei azt mutatták, hogy ilyen módon nem lehet a halak fejlődéséről megbízható tájékozódást szerezni.

A teletetők vizének oxigéntartalma a mérések szerint a víz alsó rétegében lényegesen alacsonyabb volt, mint a felszínen. Ezen úgy lehetne segíteni, hogy a víz befolyását vagy kifolyását a telető fenekén kellene eszközölni, mert így a víz áramló hatása minden rétegben egyformán tudna érvényesülni. (Vége.)

esetleg azonnali belépésre.
Halászmestert keresünk gróf Pappenheim uradalom Iszkaszentgyörgy
 | | | | Fejér megye. | | |

TÁRSULATOK — EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület 1939. évi március hó 30-án a földművelésügyi minisztériumban tartotta meg évi rendes közgyűlését, mintegy 50 tag részvételével.

Elnökölt Tomcsányi Vilmos Pál, jegyzőkönyvvezető vitéz Illésy Zoltán igazgató.

1) *Elnök:* Üdvözlöm az Egyesület nagy számban megjelent tagjait és bejelentem, hogy egyrészt a f. évi március hó 12-ére kitűzött közgyűlés nem volt határozatképes, másrészt, hogy a mai közgyűlés alapszabályaink értelmében a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

A közgyűlés tárgysorozata előtt külön üdvözlöm a magyar Felvidék és Kárpátalja visszacsatolásával hozzánk visszatért halászokat és összes halászati érdekelteket.

A jegyzőkönyv vezetésére felkérem az egyesület igazgatóját, annak hitelesítésére pedig Corchus Dezső és Raskó Pál urakat.

Felkérem az igazgató urat évi jelentésének előterjesztésére.

Igazgató:

Tisztelt Közgyűlés! Jelentésemben először is az elmúlt év és a legutóbbi hétek nagy történelmi eseményét, — a magyarlakta Felvidék nagy részének és a Kárpátjának visszacsatolását emelem ki, — az országos halászati egyesület és az egész halásztársadalom részéről meleg szeretettel köszöntve a visszakerült hazai földet és több mint másfélmilliónyi visszatért magyart, közöttük pedig különösen halásztársainkat.

Hálát adunk a Teremtőnek, hogy a visszacsatolás vérontás és pusztítás nélkül ment végbe és mélységes hódolattal tisztelgünk a hont visszaszerző nagybányai vitéz Horthy Miklós Főméltóságú Kormányzó Urunk előtt, a kinek 20 évi bölcs és előrelátó vezérlete az elvesztett területek egy részének visszaszerzését lehetővé tette.

Az általános gazdasági helyzet 1938. évben kedvezőtlenebbül alakult mint előző évben. A nagy fegyverkezési erőfeszítés, a melyet elsősorban a nagy ipari államok diktálnak, nem hatott élenkitően a gazdasági életre. Hazai termelésünkre ez a kereskedelmi forgalomban is éreztette hatását, mert a kivitel és beho-

zatal összeforgalmában 13·4% visszaesés mutatkozik az 1937. évvel szemben.

A tógazdaságok üzemmenetét ismertelve megállapítható, hogy a múlt évben a halak átteleltetése zavartalan volt, mert sem vízhány sem túlságos és hosszantartó fagy sem hótakaró nem okozott káros oxygéncsökkenést a teleltetőkben. A téli csapadék nem volt túlságosan bő, de a tavak tavaszi feltöltése — kevés kivételektől eltekintve — nem hagyott kívánni valót. A járványos halbetegségek szempontjából kritikus tavasz is eltelt a nélkül, hogy nagyobb mérvű halbetegségek — különösen vöröskórság — tömeges halpusztulást okozott volna.

A tavaszi időjárás nem volt kedvező haltenyésztés szempontjából, mert a márciusi meleg után április hó és május első fele aránylag hideg volt, e miatt a halmnövekedésben behozhatatlan hátráltatás állott be. Június és július havi meleg napok dacára sem volt általában vízhány, mert a legkritikusabb augusztus hónapban beköszöntöttek az esőzések. Augusztus második és szeptember első felében az időjárás újra hideggé vált, úgy hogy a halmnövekedés nem kárpótolhatta magát a hideg tavaszért. A magas takarmányárakkal kapcsolatban a kevesebb etetés is hozzájárult ahhoz, hogy a haltermés a tavalyin alul maradt.

Az ívás jól sikerült, úgy hogy a kihelyezésre szolgáló tenyészanyagot felül több mint 1000 mázsa ivadékfelesleget jelentettek be a tógazdaságok eladásra.

A halértékesítés terén a szezon elején — október-novemberben kizárólag nagyobb súlyú halak iránt volt érdeklődés, — majd a németországi lehalászások elvégezte után a német kereskedelem a közepes súlyú halak iránt is kezdett erősebben érdeklődni, a mi megjavította a kisebb súlyú halak túlságosan csökkent keresletét. Ezt még alátámasztotta a fokozódó palesztinai kis-hal kereslet.

A visszacsatolt Felvidék és különösen a Felvidéken élő tekintélyes számú zsidóság a fogyasztás emelése körül nem váltotta ugyan be a hozzáfűzött várakozást, de kétségtelen, hogy figyelemreméltó fogyasztó piacot jelent főleg az elhanyagolt kisebb halakra nézve.

A tógazdasági mellékhalak közül a harcsánál feltűnő árhanynatlás állott be a túltermelés miatt, ez ársüllyedés azonban a fogyasztás emelését nem vonta arányosan maga után.

Az elmúlt nyáron még nagy készlet eladatlan hal maradt a mely aránylag oly olcsó áron volt értékesíthető, a mely nem volt arányban a nyári tárolás kockázatával és költségétöbbletével.

A halkivitel emelését az előző évvel szemben csak kismértékben sikerült előmozdítani, a mennyiben az exportált hal mennyisége a múlt évi 9421 mázsáról 9649-re emelkedett a mi pénzértékben mintegy 80 ezer pengő többletnek felel meg. Az 1938. évi exportálás részletezve a következő országokra terjed ki mennyiségileg és értékben:

Németország	3943 mázsa	443.000 P
Ausztria	3480	347.000 "
Anglia	895	40.000 "
Palesztína	720	29.000 "
Csehszlovákia	273	21.000 "
Olaszország	326	27.000 "
Egyéb országok	12	2.528 "

A külföldi értékelésnél elért átlagár 94.26 P volt mázsánként az előző évi 88.06 P-vel szemben.

Az exportot a földművelésügyi kormányzat a következő prémiumokkal támogatta: Ponty után angliai szállításhoz 20. — P, palesztinai exportnál 30. — P métermázsánként. Fogas után Svájcha 40. — P, Olaszországba 30. P — volt a térítés mázsánként.

Az export lebonyolítása és a belső piac rendezése érdekében egyesületünk javaslatot terjesztett elő a külkereskedelmi hivatalnak illetve a földművelésügyi minisztériumnak. Ezt a javaslatot a Halászat 1938. novemberi számában teljes terjedelmében közzöltük. Lényege az volt, hogy a hazai nagykereskedők szindikátust alakítva bizományi alapon bonyolítják le az exportot, s e mellett kötelezik magukat az összes hazai haltermés átvételére és értékesítésére.

A választmány által elfogadott javaslatot a külkereskedelmi hivatal az egyesületen kívül álló érdekeltség bevonásával több ízben tárgyalta, és a halforgalom lebonyolítására egy korlátozott felölősségű társaság létrehozását hozta javaslatba.

A m. kir. földművelésügyi minisztérium ez előterjesztéshez elvben hozzájárult ugyan, de mivel az előrehaladott idő miatt e Kft. létrehozása hosszabb időt vett volna igénybe — úgy rendelkezett, hogy egyelőre a halexport lebonyolítása a múlt évi konstrukció szerint történjék. A minisztérium a belső halpiac rendezése érdekében javasolt azon előterjesztésnek, hogy a budapesti piac zártta nyilváníttassék — egyelőre nem adott helyt.

A megfelelő termelői árak biztosítására és az áralakulás megakadályozása céljából a minisztérium részvételével működő halármegállapító bizottság felállítását rendelte el, a melyből 2 ta-

got az orsz. mezőgazdasági kamara haltermelő tagjai közül, 2 tagot az országos halászati egyesület, 2 tagot a keresk. érdekeltség és 1 tagot pedig a külkereskedelmi hivatal delegál.

Meg kell még emlékeznünk a múlt évben lefolyt halpropagandáról is. A külföldi exportnehézségek a belső halfogyasztás emelését tették szükségessé. Az egyesület propagandabizottsága a fővárosi halfogyasztást jelentékenyen emelte az által, hogy mintegy 1000 plakátot függesztett ki, azonkívül hónapokon keresztül az összes mozgósínházakban vetítette a filmiroda által készített pontyreklámot. Az összes költségek mintegy 7600 pengőt tettek ki, a melyhez sajnos csak kevés termelő — főleg Corchus Zoltán — járult hozzá, a kiadás nagy részét a Magyar Tógazdaságok r. t. — azonkívül a Zimmer cég viselte. A többi halkereskedő a megállapodás ellenére nem volt hajlandó anyagi áldozatot hozni.

A halászati érdekeltséget érintő ügyekben az egyesület az év folyamán több ízben részint írásbeli beadvány részint személyes intervenciók útján eljár.

Ezek közül a következőket említjük meg:

1) A budapesti kishalászok kérelmének pártoló továbbítása a székesfőváros polgármesteréhez a parti kikötés és fogyasztási adó tárgyában.

2) Beadvány és értekezlet a kereskedelemügyi minisztériumhoz a hálóanyag vámjának mérséklése ügyében.

3) Beadvány a keresk. minisztériumhoz a karácsonyi ünnepek előtti napokon a halmagykereskedések éjjel 2 óraker való nyithatása iránt.

4) A külföldi exportnál a prémiumok engedélyezését eredményező beadványok.

5) A földmív. minisztérium az egyesületet a Halászat című lapjának előállítási költségeihez hozzájárulás címén 1000 pengővel segélyezte. Az egyesületnek az elmúlt évben kifejtett tevékenysége közül még az alábbiak említendők meg:

Az elmúlt évi közgyűlés határozata szerint a nyíltvízi halászat kérdéseinek megtárgyalása érdekében a Halászat szerkesztője a múlt évi májusi számban értekezletet hívott össze, hogy az érdekeltek a halvédelem körüli teendőket megtárgyalják. Előzetesen a lap áprilisi és májusi számaiban, azonkívül az egyesülethez intézett külön 13 beadványban több kiváló szakember és hivatásos halász fejtette ki álláspontját. A május 30-án megtartott értekezleten 35 halászati érdekelte jelent meg. Ez alkalmattal történt hozzászólások után a felvetett kérdések közül szavazás útján elfogadták a harcsára vonatkozólag a 1/2 kg-ban megállapítandó legkisebb méretet, a kíméleti területek kijelölésének elvét, de csak a halászati tilalom felfüggesztése ellenében. Nem fogadták el a domolykó, ragadozó ön és csuka védelmére megállapítandó legkisebb méretre vonatkozó, továbbá a fenékhorgos és a kishalászok által eddig használt halfogó szerszámok eltávolítása iránti indítványt. Kívánta a gyűlés egyhangúlag azt is, hogy az orvhalászat szigorúbban büntetessék — és hogy csak hivatásos halász v. sporthorgász egyesület bérelhessen halászati jogot.

A Mindszenti halászok ez évben is megtartották a Péter-Pálnapi halásznapot, a mely alkalmattal a Csongrád-szegedi tiszai halásztársulat is 40 éves fennállása alkalmából ünnepi közgyűlést tartott Mindszenten. Dr. Taraba József esperes plébános ünnepi miséje után az egyesület nevében az igazgató koszorút helyezte a községet alapító halászok jelképes sírjára. Az ünnepi közönség sorában a vármegye vezetősége is részt vett a főispánnal és alispánnal élén.

A IV. nemzetközi édesvízi halpropaganda kongresszus 1938. év szeptember 17—21 között Belgrádban tartott meg. A kongresszuson 9 állam szakemberei vettek részt. Tiszteletbeli elnöke a jugoszláv helyettes földművelésügyi miniszter volt. Egyesületünk részéről dr. Maucha Rezső, dr. Unger Emil, id. Zimmer Ferencz és dr. Paluzsa László választmányi tagok vettek részt. Az orsz. magyar halászati egyesületet az a kitüntetés érte, hogy a tanácsközások első napjára elnöknek dr. Unger Emil mint az egyesület kiküldöttét választották meg. A kongresszus ülészakán dr. Maucha a cukorgyári szennyvizekről, dr. Unger a halastavak mellékhalairól tartott értékes előadást.

Az egyesület részt vett végül a múlt évi március hóban tartott országos mezőgazdasági kiállításon és a halászati pavillonban a hazai tógazdasági és nyílt vízi halászat termékeit megfelelő keretben bemutatta. Részt vettek a kiállításon a Magyar Tógazdaságok r. t., a Magyar-Német mezőgazdasági r. t., gr. Károlyi-uradalom felgyői tógazdasága, a soproni pisztrángos tógazdaság, Illik Viktor és Tóth Kálmán nyílt vízi halászbérlők, Zimmer Ferencz halkeresk. r. t. főleg balatoni halanyaggal, az aquarium és terrárium egyesület, Major János cég sporthorgász eszközökkel és Ádám Miksa cég hálóanyaggal.

Végül megemlítendő, hogy az új sajtótörvény értelmében az egyesület szaklapjának a Halászatnak megjelenését az előírt eljárás lefolytatása után a miniszterelnökség továbbra is engedélyezte. Ez év elején töltötte be a lap fennállásának 40 éves

ubileumát a mellyel kapcsolatban a szerkesztő úr januárban ubileumi számot jelentetett meg.

A nyílt vízi halászatra az időjárás elég kedvező volt, mert téli hideg nem tartott soká, és a tavaszi árvekék elég korán elenkeztek. A halivást elősegítette a március-árguszus hónapok alatt, de főleg május hóban úgy a Dunán mint a Tiszán jelentkező magas vízállás. A természetes szaporodás következményeképp a múlt évekhez képest a halsszaporodás jelei a nagyobb fogási eredményekben mutatkoznak. Helyenként a bérösszegek jelentékenyen emelkedtek az újabb bérbeadásoknál. Az alsó Tiszán főleg a harcsa szaporodik.

Ezzel szemben a Dunán a káros törpe harcsa is elterjedt, főben van és most már a Soroksári Dunaágba is feljutott.

A pézsmapocok már az egész Dunántul elterjedt a Bakony és Pilisi hegység kivételével. A Duna balpartján még csak a Pestvármegyei társulat főlecsapolójáig terjedő területen észlelték. A nyílt vizek halállományának emelése érdekében a földművelésügyi minisztérium több helyen mesterséges ivó és ivadéknivelő elepet létesített, azonkívül a kubikgödörök vízlevezetésének munkáit főleg a Tisza mentén államsegélyezéssel megindította, hogy itt rekedt halivadékok az elpusztulástól megmentse. A halállomány emelése érdekében államköltségen mintegy 65 millió erményített sülloikra és 50.0 q pontyivadék és pontyanya nyelveztetett ki.

A halászati tilalom egyes kivételektől eltekintve 1938 évben az általános miniszteri rendeletben előírt időben, azaz április 20-tól május 31-ig, — míg a csehszlovák-magyar folyószakaszokon az egyezménynek megfelelően április 1-től május 30-ig tartatott meg.

A horgászat fejlődését az évről-évre szaporodó egyesületek, ezzel a horgászportot üzök növekedése mutatja. Ezzel kapcsolatban a horgászatra alkalmas, főleg városok közelébe eső, nyíltvizeket mint Hernád, Soroksári Dunaág, Rába, Marcal igyekeznek a megalakult társaságok bérbevenni. A pisztrángtenyésztés és halasítás a már évek óta fennálló sopronkőhidai és lillaüredi telepeken kívül újabb hegyvidéki patakjaink népesítésével olatyodott. A Felvidék egy részének és Kárpátjának visszacsapolásával a hegyvidéki jellegű folyóvizekben a telepítés újabb lehetőséggel biztat.

Az egyesületet érintő személyi vonatkozású eseményeket a következőkben van szerencsém ismertetni.

Kormányzó Úr Ó főméltósága dr. Maucha Rezsőt a Halásztani Állomás vezetőjét, továbbá Lindmeyer Antalt kísérletügyi igazgatóvá nevezte ki, dr. Unger Emilnek a kísérletügyi igazgatói, vitéz Illésy Zoltánnak a miniszter tanácsosi címet és jelleget dr. Stráner Ernő fegyintézeti igazgatónak a VII. fiz. osztály jellegűt adományozta az év folyamán.

vitéz Baskay Gyula választmányi tagunkat főrendiházi taggá választotta Csongrád vármegye, dr. Paluzsa Lászlót a Magyar Tógazdaságok r. t. vezérigazgatójává, Köhler Gézárt pedig a Balaton Halászati r. t. ügyvezető igazgatójává választották meg.

Domján János a biharugrai tógazdaság intézője a múlt évben töltötte be szolgálatának 25 éves évfordulóját.

Mindannyiuknak az egyesület jókívánságait fejezzük ki a ól megérdemelt előléptetéshez illetve kitüntetéshez.

Az év szomorú eseményei közé tartozik az egyesület halotainak felsorolása.

Elhunytak:

Bihari Sándor főjegyző a Tokaj-nagyhalászi halászati társulat alelnöke.

Bariss Gyula a Balaton Halászati társulat 40 éven át gazgatója.

Isgum Rezső tolnai halászmester

Kövessy Győző ny. miniszteri tanácsos a Szatmár-vitkai és Tiszajlak-vitkai halászati társulat igazgatója.

Dr. Korbuly Mihály kísérletügyi főigazgató, egyesületünk választmányának hosszú időn át tagja, ifj. gróf Majláth József a Záhony-cigándi halászati társulat elnöke, Zeke Imre ny. miniszteri tanácsos a győrvidéki halászati társulat igazgatója, Ujváry Dezső ny. miniszteri tanácsos a bodrogközi halászati társulat elnöke, Finszter Ferenc újpesti halászmester, gróf Eszterházy Ferenc jagybirtokos a tatai tógazdaság tulajdonosa, Gerlóczy Endre dr. ügyvéd kormányfőtanácsos.

Az egyesület érzékeny veszteséget szenvedett értékes és jagyrészét régi tagjainak elmúlásával és emléküket kegyelettel ogja őrizni.

Tagmozgalmunk az előző évben a következő volt:

Belépett 47 új tag, akik közül 22 előfizetőből lett átninősítve, felvétel útján 25 pedig teljesen új tag. Kilepett és meghalt 18 tag, úgy hogy a szaporodás 29.

A rendes tagok száma e közgyűlés napjáig 252, a Halászat helyi előfizetőinek száma 49, külföldi előfizetők száma 22.

Évi ügyforgalmunk 1938 évben 122 darab.

Id. Zimmer Ferenc tagtársunk által alapított jótékonyági alap kamataival együtt 579.50 P-t tesz ki. Az év folyamán egy 20-pengős adomány terhelte az alapot, mint kiadás.

Mélyen tisztelt Közgyűlés! A midőn az elmúlt év eseményeit a fentiekben röviden vázoltam, azzal a kívánsággal zárom le beszámolómat, hogy a közelmúlt fejleményei bizalommal töltsék el lelkünket, s a jobb jövőbe és nemzetünk történelmi hivatásába vetett hittel reméljük a magyar hajnal hasadását és országunk régi nagységában való feltámadását.

Kérem jelentésem szíves tudomásulvételét.

Elnök: Kíván valaki az igazgató jelentéséhez hozzászólni?

Mínthogy senki sem jelentkezett, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a jelentést elfogadta.

3) *Elnök:* Felkérem az igazgatót, hogy a választmány részéről az 1937 évi március 24-én tartott utolsó közgyűlés óta felvett tagokat névszerint olvassa fel.

Igazgató: Az 1937 évi közgyűlés idejétől kezdve a mai napig a választmány által elfogadott új tagok a következők:

Farkas Mátyás Ercsi, Mándy Sándor Simongát, Molnár Pál Mohács, dr. Nagy Sándor Sándorfalva, gr. Zichy Rafael Felsőszentiván, Preczner Zoltán Fehérvárcsurgó, Schummer Henrik Magyaróvár, Czilling András Révkomárom, Jankovics Bésán uradalom, gr. Károlyi Imre jószágfelügyelősége Zalaszentgrót, Elekes Gyula Réde, Derekegyháza gazdaságok, Ferenc Csatorna R. T., Szegedi ármentesítő társ. (Papp István Szeged) Kund Hitbizomány Somogyfajsz, Szabó György Csallóközarányos, Neményi Albert Budapest, Jankovits Bésán Elemér Öreglak, Angyal Dömötör Guta, Tamás Aladár Tiszaszalka, Alapfy Géza Felsőleperd, Györfvály Ernő Túskepuszta, néhai gr. Ráday Gedeon erdészeti hivatala Somodor, gr. Széchenyi Frigyes Somogytarnóca, Hellebronthné Bariss Pálma Budapest, Velencei tavi halászati társulat, Horváth János Siófok, özv. gróf Széchenyi Aladárné Rinyatamási, vitéz Király Miklós Szeghalom, Erős József Szentmargita pusztá, Szabó Ferenc Túskepuszta, Végh József Hortobágy, Ádám István Hortobágy, Száler Péter Pellérd, Witzman János Sárszentmiklós, Bali István Somogytarnóca, Bohár György Nagyláng, Milkovits István Varázsló, Himberger György Dunakeszi, Kereszty Pál Siófok, balatoni Farkas János Ócsa, Fritz Péter Budapest, Uzoni László Budapest, ifj. Heincz Frigyes Tolna, Czilling István Révkomárom, Báldy Bálint Gödöllő, Gaszler Károly Győr.

Elnök: Kíván valaki a tagok felvételéhez hozzá szólni?

Ha nem, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a felolvasottaknak tagfelvételét megerősíti,

4) *Elnök:* Felkérem Lindmeyer Antal számvizsgáló bizottsági tag urat a vagyonkimutatás és az 1938 évi zárszámadás előterjesztésére.

Lindmeyer Antal:

Zárszámadás 1938 évről.

Bevétel:

Maradvány 1937 évről

a) Postatakarékpénztári folyószámlán	2555.52	
b) Házi pénztárban	142.22	2697.74 P
Tagdíjak és előfizetési díjakból		2781.30 „
Hirdetési díjakból		260.00 „
Adományokból		1386.00 „
Kiállítási és tanulmányi alapra		500.00 „
Egyéb		108.61 „

Összesen: 7733.65 P

Kiadás:

A „Halászat“ előállítási költsége	1401.22 P
Postaköltségek	83.52 „
Irodai költségek	218.20 „
Igazgató tiszteletdíja	600.00 „
Szerkesztő tiszteletdíja	600.00 „
Pénztáros tiszteletdíja	400.00 „
Írói díjak	1291.98 „
Egyéb kiadások	378.73 „
Kiállítási és tanulmányi alapra	445.00 „

a) Postatakarékpénztári folyószámlán . 2062.63

b) Házi pénztárban 252.37 2315.00

Összesen: 7733.65 P

Vagyonkimutatás 1938 évi december hó 31-én.

a) Értékpapírok:

1.	3 drb	2000 K.né	4 1/2 ₀ -os M. Á. T. záloglevél	
2.	3 „	1000 K.né	„ „	
3.	1 „	1000 „	„ „	
4.	2 „	200 „	„ „	
5.	3 „	200 „	„ „	
6.	. . .	2600 „	6 % ₀ -os nosztr. hadikölcsönkötvény (zárolt)	
7.	. . .	4000 „	„ „	(III)
8.	. . .	1400 „	„ „	(V)

b) készpénzben:

Postatakarékpénztári folyószámlán . . .	2062.63 P
Házipénztárban	252.37 „

Összesen: 2315.00 P

A zárszámadást és a vagyonkimutatást megvizsgáltuk és helyesnek találtuk. Ez alkalommal indítványozom, hogy a közgyűlés elismerését fejezze ki a pénztárosnak idevonatkozó munkásságáért.

Elnök: Kíván valaki hozzászólni? Ha nem, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését egyhangulag tudomásul vette, a pénztárosnak a felmentvényt megadta és a pénzkezelés körüli munkásságáért elismerését fejezi ki.

5) **Elnök:** Felkérem Hallóssy Ferenc pénztáros urat, hogy az 1939 évi költségelőirányzatot terjessze elő.

Hallóssy Ferenc:

Költségelőirányzat az 1939. évről:

Kiadás:

A Halászat nyomdaköltségei	1.600 P
Póstköltségek	100 „
Irodai költségek	200 „
Igazgató tiszteletdíja	600 „
Szerkesztő tiszteletdíja	600 „
Pénztáros tiszteletdíja	400 „
Írói tiszteletdíjak	1.300 „
Kiállítás és tanulmányokra	900 „
Előre nem látottakra	400 „
Összesen	6.100 P

Bevétel:

Maradvány az 1938. évről	2.315 P
Tagdíjak és előfizetési díjakból	1.900 „
Hirdetések	360 „
M. kir. földműv. min. támogatása	1.000 „
Adományok	350 „
Egyéb	175 „
Összesen	6.100 P

Elnök: Kíván valaki a költségelőirányzathoz hozzászólni? Ha senki, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a költségelőirányzatot elfogadja.

6) **Elnök:** A tisztikarnak ú. m. az elnökségnek, választmányának és a számvizsgáló bizottságnak 3 évi mandátuma lejárt. Ez alkalommal röviden összefoglalom a legutóbbi három év főbb eredményeit.

A halászati ismeretek terjesztése érdekében az egyesület 3 napos halászati tanfolyamot rendezett, amelyen mintegy 50 halászmester, tógazda részvétele mellett az egyesület szakértő tagjai tartottak előadást igen szép sikerrel.

Az egyesület részt vett évenként a nemzetközi édesvizi halpropaganda kongresszuson, amelyek közül a III-ikat Budapesten rendezte meg az egyesület, ahol az összes szomszéd államok kiküldöttei részt vettek. A kongresszus sikere főleg Répássy Miklós elnöklésével és dr. Unger Emil főtitkári működésével függ össze. A fővárosi fogyasztási adó hosszasan húzódo ügyét sikerült a halkereskedők érdekeinek megfelelően nyugvóponttra hozni. A halkivitel körül feltornyosuló újabb nehézségek dacára sikerül, bár erősen csökkentett, de azért jelentékeny mennyiség exportját biztosítani az egyesület közreműködése folytán.

A taglétszám az utóbbi 3 év alatt mintegy 17₀%-al emelkedett.

A lelépő tisztikar köszönetét fejezem ki a közgyűlésnek a bizalomért, s felkérem Goszthony Mihály tagtárs urat, hogy a

korelnöki széket foglalja el és a választás iránt a szükséges intézkedéseket tegye meg.

7) dr. Goszthony Mihály az elnöki széket elfoglalja.

dr. Goszthony Mihály: Van szerencsém a közgyűlésnek javasolni, hogy az egyesület vezetőinek újból az eddigi tagtársainkat válasszuk meg és pedig elnöknek Tomcsányi Vilmos Pál öccsellentáját, alelnököknek vitéz báró Szurmay Sándor öccsellentáját és Répássy Miklós ömértóságát.

A közgyűlés az indítványt egyhangú lelkesedéssel elfogadván, az elnöklést újból Tomcsányi V. Pál veszi át.

8) **Elnök:** A magam és alelnök társaim nevében köszönöm az egyesület egyhangú bizalmát. A választmányba 3 évi időtartamra jelölendő tagtársak iránt előterjesztést kíván tenni Uzonyi László.

Uzonyi László felolvassa a választmányra vonatkozó előterjesztését.

Heincz Frigyes az előterjesztésre azon észrevételt teszi, hogy a választmányra előterjesztett tagok között aránylag kevés a nyíltvízi halász.

Szofák Ernő csatlakozik ezen észrevételhez és javasolja, hogy úgy a dunai, mint a tiszai halászmesterek nagyobb súllyal jelöltessenek a választmányba.

Tóth József azon észrevételt teszi, hogy a korábbi választmányi tagok egy része nem vett részt kellő mérvben az üléseken, holott az egyesületi élet irányítását főleg a választmány intézi. Indítványozza, hogy azon választmányi tagok, akik a múltban nem mutattak megfelelő érdeklődést, a mostani jelölésből kihagyassanak.

Elnök a kifogásolt választmányi tagok helyett ajánlottakra nézve felállással nyílt szavazást rendel el, amelynek lefolytatása után a javaslat és azzal kapcsolatos szavazás alapján kijelenti, hogy a közgyűlés által 3 évre megválasztott választmányi és számvizsgáló bizottsági tagok a következők:

Választmányi tagok

Antalfy György halászbérlő és halkereskedő, dr. vitéz Baskay Gyula gazdasági főtanácsos, jószágfelügyelő, Báldy Bálint gazd. felügyelő, vitéz Barcza Imre földbirtokos Pusztazámor, Corchus Dezső földbirtokos, Corchus Zoltán földbirtokos, gr. Festetich Sándor orsz. képvis., nagybirtokos, dr. Goszthony Mihály földbirtokos, Hirsch Géza vezérigazgató, dr. vitéz Igmány Aladár földbirtokos, Iklódy-Szabó János kincstári főtanácsos, földbirtokos, Illik Viktor halászmester, dr. Kovács Vilmos ügyvéd, Kovács Miklós, gr. Eszterházy-tatai uradalom intézője, Köhler Géza ügyvezető igazgató, Márffy Elemér földbirtokos, dr. Maucha Rezső egyetemi m. tanár, Haléltani áll. igazgatója, ifj. Meszlényi Pál földbirtokos, Nyáry János Szeged sz. kir. város tógazdaságának intézője, dr. Paluzsa László vezérigazgató, Pataky-Beksits Tihor igazgató, Purgly Pál gazd. főtanácsos, elnök, földbirtokos, dr. Raskó Pál igazgató, Ribianszky József br. Kornfeld uradalom tisztartója, dr. Schulmann Emil igazgató, Somssich Miklós felsőházi tag, nagybirtokos, vitéz Szedresy Imre halászmester, dr. Unger Emil egyetemi m. tanár, kísérletügyi igazgató, Zimmer Ferenc kereskedelmi főtanácsos, ifj. Zimmer Ferenc igazgató.

Számvizsgáló bizottsági tagok:

Lindmeyer Antal kísérletügyi igazgató, Walleshausen Jenő főintéző, Heincz Pál műszaki tanácsos.

9) **Igazgató:** A közgyűlés napjáiig egy írásbeli indítvány érkezett be ifj. Heincz Frigyesről, aki a halászati tilalom ügyében és a méreten aluli halaknak a piaci árusítása ellen kíván felszólalni.

Heincz Frigyes: A tilalom kérdésében tervezett felszólalástól eláll, minthogy az már nem időszerű, mert közben megjelent a földművelésügyi minisztérium rendelete, amely az idej halászati tilalmat 15 nappal megrövidíti. Előadja, hogy a bajai piacon tógazdaságból származó méreten aluli halakat árulnak és ezzel a nyíltvízi halászkoknak igen nagy konkurrenciát állítanak. Panaszolja azt is, hogy az orvhalászatot a hatóságok igen enyhén büntetik.

Igazgató: a panaszolt ügyre vonatkozólag felolvassa a m. kir. belügyminisztériumnak idevonatkozó decretét, amely az összes közgazgatási hatóságokat utasítja, hogy a piacokon a méreten aluli halak árusítását szigorúan ellenőrizzék és a decretet felsorolja a védett halak legkisebb méretét is. A tógazdaságok az előírt származási bizonyítvánnyal korlátozt mennyiségű méreten aluli pontyvadékok engedély nélkül árusíthatnak, azonfelül pedig csakis a földművelésügyi minisztérium engedélyével. Ezt nem is lenne célszerű megakadályozni, mert ha valami ok foly-

án oly sok ivadék termése van valamely tógazdaságnak, hogy anyésztési célokra nem tudja felhasználni, ez esetben meg kell adni a lehetőséget, hogy fogyasztásra el tudja adni.

Az orvhalászat és a halászati kihágások pénzbüntetésének első határa 600 pengő, tehát a hatóságoknak módja van a büntetés szigorúbb fokát alkalmazni.

Elnök: Miután senki sem jelentkezett felszólalásra, az ülést berekesztem.

Illésy.

Halászmestert tógazdaságunk részére, keresünk konvencióra, azonnali belépésre. Ajánlatokat **Bérgazdaság** Nagynémetegyháza. Pósta: SZAR pályaudvar Fejér megye.

Az Országos Halászati Egyesület 1939. évi március hó 30-án választmányi ülést tartott, a melyen jelen voltak: Tomcsányi V. Pál elnöklésével Répássy Miklós alelnök, Corchus Dezső, Corchus Zoltán, dr. Goszthony Mihály, Nyáry János, dr. Paluzsa László, Pataky Beksits Tibor, dr. Raskó Pál, dr. Schulmann Emil, dr. Maucha Rezső, dr. Unger Emil, id. Zimmer Ferenc választmányi tagok, vitéz Illésy Zoltán igazgató, Hallóssy Ferenc pénztáros.

Távollétüket kimentették: vitéz báró Szurmay Sándor alelnök. Antalfy György, dr. Isgum Ádám, dr. Kovács Vilmos, dr. ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok.

Tomcsányi Vilmos Pál elnök a választmányt üdvözlő és felkéri az igazgatót a tárgysorozat ismertetésére.

Igazgató bejelenti, hogy

1) A legutóbbi választmányi ülés óta az egyesületbe rendszer tagként a következők jelentkeztek:

Erős József Szentmargitapuszta, Szabó Ferenc Tüskpuszta, Végh József Hortobágy, Adam István Hortobágy, Száler Péter Pellérd, Witzman János Sárszentmiklós, Bali István Somogyszentmiklós, Bohár György Nagyláng, Milkovits István Várászló, Hemberger György Dunakeszi, Kereszty Pál Siófok, balatoni Farkas János Ocsa, Fritz Péter Bpest, Uzoni László Bpest, ifj. Heincz Frigyes Tolna, Czilling István Révkomárom, Báldy Bálint Gödöllő, Gaszler Károly Győr.

A választmány a fentieket a közgyűlés utólagos jóváhagyásának reményében a rendszer tagok sorába felveszi.

2) Ismerteti a nyiregyházai m. kir. pénzügyigazgatóság átiratát a mely közli az egyesület 64/1937. sz. felterjesztésére a m. kir. pénzügyminisztériumnak döntését. E szerint a halászati társulatok nem mentesíttetnek az általános kereseti adó fizetésének kötelezettsége alól.

A választmány elhatározza, hogy a döntést nem tekinti véglegesnek, hanem a szóban levő miniszteri rendelet eredeti szövegének megszerzése után határoz a felelt, hogy a közigazgatási bírósághoz fellebbezzen-e az egyesület a társulatokat érintő ezen kérdésben.

3) A váci fegyintézet nyomdaja a Halászat előállítását tovább nem vállalván, az egyesület vezetősége a váci Kapisztrán nyomdának mint legolcsóbb ajánlattevőnek ajánlatát fogadta el a további számok nyomtatására nézve.

Tudomásul vétetik.

4) Az egyesület f. hó elején beadványt intézett a földművelésügyi minisztériumhoz aziránt, hogy a Németországba való halexportnál a keresk. tárgyalások során eszközölje ki 143 q compóra is a 30 márkás vámkedvezményt.

Zimmer Ferenc javasolja, hogy a fogas kivitelére is terjesztessék ki a kedvezményes vámtétel iránti tárgyalás.

Tudomásul vétetik.

5) Igazgató bejelenti, hogy a választmány által kiküldött jelölő bizottság az egyesület 3 évre választandó vezetősége és választmányára iránt oly értelmű javaslatot tesz, hogy az elnökségben semmi változás ne történjék, a választmányban megüült 2 tagsági helyre pedig Báldy Bálint m. kir. gazdasági felügyelőt, a gödöllői tógazdaság vezetőjét, továbbá vitéz Barca Imre pusztaazamori földbirtokost hozza javaslatba, végül a nyugalomba vonult dr. Lukács Károly helyett a balatoni halászati r. t. kívánóságára Köhler Ernőt, az új ügyvezető igazgatót.

Unger Emil dr. ezzel kapcsolatban bejelenti, hogy Csörgey Titusz őt megbízta, hogy Budapestről való elköltözése következtében a választmányi tagságról való lemondását közölje.

Goszthony Mihály kifogást emel az ellen, hogy egyes választmányi tagok alig, — vagy egyáltalán nem vesznek részt az egyesület életében.

Répássy a jelölő bizottság javaslatát elfogadásra ajánlja, mert nem biztos az, hogy nyereség lesz-e az egyletre ha azon változtatás történik. — Meg kellene állapodni abban, hogy ha a választmányi tag a kitűzött üléseken 4-szer egymásután nem jelenik meg, akkor lemondottnak tekintendő.

A választmány a javaslatot elfogadja.

6) Igazgató ismerteti a földművelésügyi minisztérium f. évi március 8-án kelt rendeletét, a melyben az egyesület külön haltermelői, halászbérlői és halkereskedői szakosztály alakítására hívja fel.

Répássy véleménye szerint a rendelet végrehajtásához az egyesület alapszabályait kellene megváltoztatni, minthogy a magyar mérnök és építész egyesületben felállított külön szakosztályok működése is az alapszabályokban van rendszeresítve. A halászati egyesületben azonban nehezen tudna külön-külön fennállani három ily szakosztály, — minthogy a tagok szétszórvá vannak az egész országban s így még a választmányt is alig lehet összehozni, mert a választmányi tagok nagyrésze vidéken lakik. A széttagoltság azért sem lenne indokolt, mert a halászati egyesület nem egy érdekeltiséget, hanem általában az összes halászati érdekeket képviseli, s az egyesület különböző csoportjait összhangban támogatja.

A választmány megbízta az elnökséget, hogy a miniszteri leiratra jelentse a közgyűlés után a tisztújítás eredményét és a széttagolásra vonatkozó véleményét.

7) Hallóssy Ferenc pénztáros jelentést tesz az 1938. évi zárszámadásról, melyet a 3 tagú számvizsgáló bizottság 7733 P 65 fillér bevétellel és ugyanannyi kiadással megvizsgált és rendben talált.

Az általa előterjesztett 1939. évi költségelőirányzatot a választmány 6100 pengő bevétellel és ugyanannyi kiadással jóváhagyja.

Ezzel az ülés befejeztetvén, a jegyzőkönyv bezárattott.

Illésy.

gróf Esterházy Pál
Eladó halivadék: ha j m á s i tógazdaságában (vasútállomás: Bakonybánk) 30.000 drb. 1·2—1·3 dgr. átlagsúlyú tükrös ponty ivadék eladó.

UJDONSÁGOK — VEGYESEK.

Adományozás: két közszeretben álló tagtársunk, kik folyóiratunkat értékes cikkekkel gyarapították, írói tisztelet díjukat a Zimmer féle jótékonyági alapnak adományozták. Az alap vagyona így 29.70+14.30=44 P-vel gyarapodott.

Több lesz a pisztráng, galóca és pérhal! A Magyar Szent Korona egyik gyöngysora: Ung, Bereg, Ugocsa, Máramaros vármegyék, legalább részben, visszatértek. A magyar Honvéd őrt áll az Erdős Kárpatok gerincén, ahonnan Alföldünk felé sietnek a hegyi patakok és folyók, melyek a pisztrángnak és rokonainak lakóhelyei. — Erdészeti, bányászati, ipari, nyaralási, idegenforgalmi és sport-szempontról nagy értékkel lett gazdagabb szegény Csonka Hazánk. Az utóbbi szempontokból igen jelentős az említett nemes halállomány, melynek védelme, szaporítása a magyar halászati szakkörök és intézmények kedves feladata lesz már a közel jövőben.

Imádkozzunk és dolgozzunk tovább, kiki a maga helyén, s akkor lesz még magyar feltámadás!

A balatoni halászati társulat f. évi március hó 29-én Budapestben tartotta évi közgyűlését dr. Lénárd János kormánytőtanácsos elnökletével. A gyűlés tárgysorozata előtt az elnök megemlékezett Bariss Gyula haláláról, a ki a társulat ügyeit mint titkár és igazgató 44 éven át vezette. Indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvben öröközte meg érdemeit. Elparentálta aztán Sümeghy Vilmos választmányi tagot, a ki szintén az év folyamán halt el. A közgyűlés azután tárgyalta Bariss Gyula özvegyének nyugdíj ügyét, ezt követőleg az ügy kezeléssel ideiglenesen megbízott Hellebronthné Bariss Pálma terjesztette elő a társulat évi működéséről szóló jelentést. A halzákmány a Balatonon a múlt évben 13.320 mázsa volt. A számadások és költségelőirányzat tárgyalása után a közgyűlés megválasztotta új tisztikarát és pedig elnöknek újból Baró Inkey Pált és alelnöknek Dr. Lénárd Jánost. Igazgatóvá egyhangúlag Hellebronthné Bariss Pálmát. A választmányban mindössze annyi változás történt, hogy az elhalt Sümeghy helyébe Satory Lajost, Rády Andor helyébe Hankó Ernőt választották meg. A társulat tagjainak holdanként 61·5 fillér haszonbér részesedés jutott.

I.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő Rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi Rt.-től nyert értesítés szerint 1939. március hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty...	nagy	1:50—1:60 P
	közép	1:20—1:30 "
	kicsi	0:95—1:20 "
Édesvízi jegeltponty	nagy	0:90—1:20 "
	kicsi	0:80—1:00 "
Balatoni fogassüllő	I. oszt.	5:20 "
	II. "	3:20 "
	III. "	2:60 "
	IV. "	2:40 "
Dunai süllő...	I. oszt.	4:50—5:20 "
	II. "	2:80—4:00 "
	III. "	2:50—2:70 "
	IV. "	2:50—2:70 "
Harcsa	nagy	2:40—2:70 "
	közép	1:80—2:20 "
	kicsi	1:80—2:20 "
Csuka		0:95—1:00 "
Compó		0:95—1:00 "
Márna		1:20—1:30 "
Pisztrangsüger		1:00 "
Kárász		0:35—0:40 "
Fehérhal		0:35 "
Balatoni keszeg		0:35 "

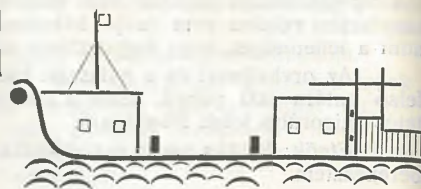
A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

BARTA LIPÓTNÉ
HALKERESKEDŐ

TELEFON.
Iroda: 185—0—71.
Üzlet: 185—5—84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

**ZIMMER
FERENC**

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Központi telep: IX., Gönczy Pál u. 4. T.: 185-4-48.

Fiókházak: IX., Központi vásárcs. T.: 185-4-48.

V., gr. Tisza István u. 10. T.: 181-6-79.

VII., Garay téri vásárcs. T.: 130-4-48.

Iroda: VIII., Horánszky utca 19. T.: 135-3-39.

Budapest.

▶▶▶ HALÁSZHÁLÓ

puha ínség és kötél hálófonal, parafa-aláttság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt.-nál Budapest.

Telefón szám: Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6—7.
18—59—65. A Ferenc József hid és Erzsébet hid között.

Telefón szám: Fiókházak: VII. kerület Thököly-út 16. szám.
13—98—61. A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt.

Fakátrány

I-a. minőségű minden mennyiségben

POSNANSKY és STRELITZ

Budapest, V., Zsitvay Leó-u. 13. Tel.: 122—829.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ RT.

A MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RT. KIZÁRÓLAGOS BIZOMÁNYOSA

Igazgatóság: Budapest, V., József-tér 8. Tel.: 18-09-21, 18-09-22.

Levélcím: Budapest 4, postafiók 271. Távirati cím: Tógazdaságok.

Telep és iroda: Budapest, IX., Csarnok-tér 5. Telefon: 18-56-36.

Elárusítóhely: Budapest, IX., Központi Vásárcsarnok. Tel.: 18-56-36.

Szállítási iroda: Budapest, I., Budaörsi-út 87. Telefon: 26-87-16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű, gyorsnövésű egy- és kétnyaras tenyészpontyot, anyapontyot, minden más tenyészhalat s megtermékenyített fogassüllőikrát.

